

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС 169	16-05-2017

До

Върховен административен съд

/ВАС/

Чрез

Съдийската колегия на

Висшия съдебен съвет

/СК на ВСС/

Ж А Л Б А

От Величка Велева Маринкова, ЕГН

Съдия в Софийски градски съд

Адрес за призоваване:

Служебен:

Постоянен адрес:

Адрес по местопребиваване:

СРЕЩУ:

РЕШЕНИЕ на Съдийската колегия на ВСС от 09.05.2017 г. по Протокол № 19, т.9.5, публикувано на 12.05.2017 г., с което е оставена без уважение молбата на Величка Велева Маринкова – съдия в Софийска градски съд, за назначаване на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ в Апелативен съд гр. София – Наказателна колегия, по аргумент, че не отговаря на изискването на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ.

Уважаеми Съдии от ВАС,

Считам, че посоченото Решение на Съдийската колегия към ВСС по Протокол № 19 от заседание, проведено на 09.05.2017 г., т.9.5 е индивидуален административен акт, който нарушава правата ми и съм заинтересована от неговото обжалване. Депозирам настоящата жалба в предвидения от чл. 187 ЗСВ срок, съобразно разпоредбата на чл. 193, ал. 7 от ЗСВ.

Обжалвам цитираното по-горе решение на ВСС, което считам за неправилно и незаконосъобразно- постановено при превратно и неправилно приложение на материалния закон. Съображенията ми за това са следните:

Участвах в обявения с решение по протокол № 41/16.07.2015 година на ВСС конкурс за преместване и повишаване в длъжност „съдия в АС” и бях класиран на 5 /пето/ място по първо желание - за АС София- с обща оценка за притежаваните от мен професионални качества 5,90.

След приключването на този конкурс, с решение по протокол № 13/19.07.2016 година на Съдийската колегия, т.30, бе финализиран и обявеният по протокол № 8/11.02.2016 година на ВСС конкурс за повишаване в длъжност „съдия във ВКС”, Наказателна колегия, като петте вакантни места за посочената длъжност бяха заети от съдии в Наказателното отделение на Софийския апелативен съд.

Подадох молба за назначаване като съдия в АС – София на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ. С Решение по Протокол № 19 от 09.05.2017г., т.9.5 на Съдийската колегия на ВСС, молбата ми оставена без уважение с аргумента, че не отговарям на изискването на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ. По време на същото заседание на СК на ВСС разглеждането на молбите на други съдии, участвали в същия конкурс и класирани след мен, а именно: на **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърлова** – съдия в Окръжен съд гр. София, **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр. София и **Вера Станиславова Чочкова** – съдия в Софийски градски съд, бяха отложени до произнасяне на Пленума на Висшия съдебен съвет по въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл. 50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ.

Считам, че в конкретния случай, доколкото и аз отговарям на изискванията на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ, СК на ВСС следваше да отложи разглеждането и на моята молба до изясняване на въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ, а не да я оставя без уважение. Посочените по-горе съдии са класирани след мен и поради това и при наличие на свободни длъжности, освободени по ред на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ следва да бъде гласувана първо аз и съответно да бъде назначена и едва след това следва да се преценяват молбите на останалите класирани след мен съдии.

Считам на първо място, че с оглед освободените чрез избор на съдии от САС във ВКС 5 бройки за наказателни съдии, следва по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ да бъдат назначени 5 души от

проведения конкурс, като няма основание да се преценява, че тези бройки са по-малко по административен път. Очевидно, че след като от НК на САС във ВКС са повишени 5 - ма съдии, са налице 5 свободни бройки в НК на САС, като по отношение на тези бройки приложението на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ е императивно. Следователно, няма правно основание по отношение на тези бройки да се подхожда по друг начин и същите да бъдат „запазвани“ за други лица, което се явява едно бъдещо несигурно събитие към настоящия момент. Ето защо считам, че с оглед освобождаването на 5 места в НК на САС с финализирането на конкурса за местата в НК на ВКС, свободните места са най-малко 5, като за всички следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ.

От друга страна основание да твърдя, че следва да бъде гласувана аз, ми дава „прочита“ на закона, който според мен сочи, че изцяло отговарям на изискванията на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ, поради което и решението на СК на ВСС по този въпрос е напълно незаконосъобразно и немотивирано.

На първо място не са изложени каквито и да е било доводи в тази насока и поради това считам, че решението на СК на ВСС, в частта, в която обжалвам, страда от съществен процесуален порок, който е основание за отмяната на същото само на това основание.

Атакувам решението на СК на ВСС обаче предимно с аргумента, че същото не е съобразено със закона по същество. Доводите ми за това са следните:

Разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от Наредбата, следва да се тълкува в смисъла, че кандидатът е следвало да отговаря на изискванията на чл.191 от ЗСВ, такива, каквито същите са били, считано към обявяване на конкурса, а не на изискванията на посочената разпоредба към момента на постановяване на решението на СК на ВСС. Аргументите ми в тази насока следват на първо място от изричната разпоредба на закона /чл. 193, ал. 6 от ЗСВ/, в която се казва изрично, че Колегията назначава следващия по ред класиран кандидат. Очевидна е волята на законодателя, че конкурсната процедура, що се касае до класирането на кандидатите, е приключила, като същото е публикувано на интернет страницата на ВСС на 26.02.2016г. Следователно, при дължимото произнасяне към настоящия момент по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Съдийската колегия няма правомощието на практика да извършва ново класиране и да преценява възникнали впоследствие законови предпоставки, а следва да гласува кандидатите съобразно направеното вече класиране според критериите, действали към обявяването на конкурса. Поради това считам, че към настоящия момент и при обявения към 2015г. конкурс, не може да бъде

преценявана разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ в нейната настояща редакция, а единствената възможна и приложима редакция е тази, действала към момента на обявяване на конкурса. Следователно, въведеното впоследствие изискване за „уседналост“ по смисъла на чл. 191 от ЗСВ, а именно - кандидатът да е имал 3 години на заеманата длъжност, не може да бъде приложено по отношение на този конкурс, тъй като законодателят е въвел задължение към съответната колегия да уважи и да се съобрази с класирането такова, каквото то вече е било извършено и обявено, говорейки, както бе казано по-горе, за „следващия по ред кандидат в конкурса“, което означава - по вече извършеното класиране.

Извън конкретните доводи в тази насока, следващи се от изричния текст на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, следва принципно да се посочи, че от гледна точка на принципите на правото, въвеждането със задна дата на материално правни предпоставки е допустимо единствено при наличието на изрична правна норма, каквато в случая не е налице. Безспорно е, че по отношение на всяко едно административно правоотношение е приложима правната уредба, действала към неговото започване, което в разглеждания случай е датата на обявяване на конкурса в ДВ, а именно – 24.07.2015г. Този принцип е валиден за всички норми с материално правен характер, каквато е нормата на чл. 191 от ЗСВ, уреждаща условията, при които един магистрат може да участва в конкурс и да заеме длъжността, за която е кандидатствал. Това е основен принцип, засягащ правната стабилност, доколкото във всеки един момент участниците в едно правоотношение следва да знаят каква е приложимата материално правна уредба, като същата е еднаква по отношение на всички участници в това правоотношение, съобразно разпоредбата на чл.8, ал.2 от АПК. Приложението на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ следва от нейния процесуален характер, поради което същата, като приемаща се априори за по-съвършена, следва да намери приложение и по отношение на заварените случаи. Това е основен правен постулат. Не е такава разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ, тъй като същата е от материално правен характер, уреждайки условията, на които следва да отговаря магистратът, за да може да бъде повишен на по-висока длъжност. Безспорно е в правната теория, че на материално правни разпоредби не може да се придава действие със задна дата, което означава, че няма как настоящата редакция на разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ /в сила от м. Август 2016г./ да бъде приложена към конкурс, който е протекъл и класирането по него е извършено и публикувано към м.февруари 2016 г. Това на практика означава, че е налице неравностойно и

неравноправно третиране по отношение на участници в един и същ конкурс, тъй като се прилагат две различни материално правни уредби. Това е така, тъй като, ако бях класиран на едно от първите две места, за които първоначално бе обявен конкурсът, към настоящия момент, аз щях да бъда назначен на исканата от мен длъжност, тъй като съм отговарял на изискванията, въведени към момента на обявяване на конкурса и действали през целия ход на протичането му, включително и при гласуването на участниците, класирани на първите две места. Тъй като разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ има процесуален характер и касае приключването на един вече проведен конкурс, не би следвало при приложението ѝ и произнасянето на Колегията да бъдат прилагани критерии, които са различни от тези, действали в периода на неговото цялостно провеждане. Това е в противоречие с принципа на равноправното третиране на всички участници в едно производство и с този на правната стабилност, изискващ материално правна рамка, при която се провежда едно правоотношение да бъде ясна и еднаква във всеки един момент от протичането му. По този начин аз на практика съм третирана различно и дискриминационно от другите участници в същия конкурс, които са класирани и впоследствие гласувани на същата длъжност при преценката на различни и по-малко обременяващи ги материално правни предпоставки, като за мен се въвеждат на практика допълнителни изисквания, които не са били налични нито към датата на конкурса, нито при преценката на другите кандидати, класирани на първите две места. Очевидно е, че по този начин е налице неравностойно и дискриминационно отношение към различни участници в едно и също правоотношение, което е недопустимо.

Тази хипотеза не следва да бъде сравнявана със случаите, при които в рамките на производството настъпва изменение и настъпване на нови обстоятелства от фактически характер, които следва да бъдат съобразени от административния орган до неговото произнасяне, тъй като става въпрос не за фактически изменения, а за такива от материално правен характер, които няма как да бъдат приложени към вече протекло административно производство.

С оглед изложеното дотук считам, че при произнасянето си по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Колегията следваше да преценява съдържанието на разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ към датата на обявяване на конкурса, а не към момента на произнасяне- т.е. към 09.05.2017 г. и в този смисъл следва да бъде преценката по чл.43, ал. 5 от Наредбата. Респективно, като класиран кандидат по обявеното класиране от протеклия конкурс, който попада в обхвата

на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, следва при последващо произнасяне на СК на ВСС да бъде гласувана на длъжността, за която съм кандидатствала, а именно – съдия в АС- гр.София, ако бъде установено, че са налични свободни места, освободени по реда и в сроковете по чл. 28, чл. 50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ. В този смисъл считам, че вместо да остави молбата ми по чл.193, ал.6 от ЗСВ без уважение, СК на ВСС следваше да отложи произнасянето по същата, както стори това с молбите на другите участници в конкурса и класирани след мен, а именно на съдиите **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърва** – съдия в Окръжен съд гр.София, **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр.София и **Вера Станиславова Чочкова** – съдия в Софийски градски съд и ако се установи, че са налични свободни места /освободени в сроковете, предвидени в закона по реда на процедурата, за която съм подала молба/, то тогава да гласува мен и да ме назначи като съдия в АС- гр.София, а не тях, тъй като отговарям на изискванията на чл. 191, ал.1, изр.1-во, предл.2-ро от ЗСВ и съм класирана преди горепосочените съдии в конкурса.

С оглед на изложеното, моля да отмените решение от 09.05.2017 г. по протокол №19, т.9.5 на СК на ВСС и да върнете делото като преписка отново на СК на ВСС за произнасяне по същество в горения смисъл.

Към настоящата молба прилагам:

- 1/Препис от жалбата за ответника- ВСС
- 2/Бележка за платена държавна такса по жалбата

Моля, в случай че приемете, че по производството са налице заинтересовани страни, да ми дадете възможност да приложи съответния брой преписи

С уважение:

16.05.2017 г.

/Величка Маринкова/